

[Bertel Dahlgaard.]

telse nedsatte udvalg snart er færdigt med sit arbejde, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke mener, der er udsigt til, at såvel indkaldelser som tjenestetid kan nedsættes. Alt tyder vel på, at de forpligtelser, Danmark har påtaget sig i henhold til Atlantpagten, ikke vil være en hindring derfor.

Jeg skal da indskrænke mig til at sige, at vi ikke kan deltage i denne lovgivning, men at de partier, der er garanter for ministeriets militærpolitik, naturligt alene bør have ansvaret for disse stadig gentagne bemyndigelseslove.

Alfred Jensen: Hvis man kan tro det foreliggende forslag, skulle det ikke være mere end 4 måneder, før det er slut med denne form for bemyndigelseslove, og man kan vel så vente, at der vil komme forslag til en endelig militærordning. Man kan imidlertid ikke af ministerens fremsættelsestale danne sig noget skøn over, om dette perspektiv vil holde stik. Ministeren har i år som i fjor indskrænket sig til ganske få bemærkninger ved fremsættelsen af forslaget, bemærkninger, som aldeles ikke siger noget om, hvorledes den bemyndigelse, han har haft i det forløbne år, er blevet anvendt, og slet ikke oplyser noget om, hvorledes den tænkes brugt i de kommende 4 måneder.

Der kan måske være nogen mening i, at ministeren ikke i fjor helt var i stand til at sige, hvad han ville bruge bemyndigelsen til — man havde jo dengang indledet militære forhandlinger med Norge og Sverige —, men det var muligt i fjor at give oplysninger om de indkøb, der havde fundet sted af flyvemaskiner, af radiomodtagere og -sendere, af maskingeværer m. m., og i år er det vel også muligt for ministeren at give oplysninger om, hvad der er indkøbt af krigsmateriel. Vi har vel nok af og til set meddelelser i pressen om ankomsten af jetjagere, men nogen samlet opgørelse har hverken rigsdagen eller offentligheden fået, og det var på sin plads, at man fik det. Efter min opfattelse er det også rimeligt, at tinget her får meddelelse om de ønsker, der er fremsat om våben fra Amerika, ønsker, der, såvidt det er offentligheden bekendt, ville betyde en udgift på 1200 mill. kr. efter kronens gamle værdi; efter nedskæringen må det vel blive en 1800 mill. kr. Disse ting må offentligheden have krav på at få besked om. Det kan ikke være rimeligt, at ministeren den ene gang efter den anden får bemyndigelse uden

egentlig at give os nogen meddelelse om, hvad bemyndigelsen er anvendt til.

Hvad det fremtidige angår, er jeg nok klar over, at situationen er noget anderledes i år, end den var i fjor, og dog synes jeg, at den ikke er så helt anderledes, for da vi behandlede bemyndigelsesloven i fjor, var man jo allerede langt inde i militærforhandlinger, forhandlinger, som vi ikke kunne få nogen redegørelse for på daværende tidspunkt, men forhandlinger, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen og andre dog betegnede som ouverturen til vor indran-gering i vestblokken. Det var derfor allerede dengang tydeligt, at de udtalelser, statsministeren på et tidligere tidspunkt havde fremsat om, at vi ikke skulle engagere os, hverken — som han udtrykte det — med østens tvangskollektivismen eller med USA's imperialismen, ikke var i overensstemmelse med kendsgerningerne, og at regeringen og de med den her på rigsdagen samarbejdende partier på det militærpolitiske område havde ændret stilling og havde vendt sig mod vesten, mod USA.

Det er blevet sagt, at arbejdet i forsvarskommissionen skrider rask frem. Det er muligt, men det er dog ikke alle medlemmer af forsvarskommissionen, der er klar herover, og jeg og mit parti hører til den del af forsvarskommissionen, som ikke har kendskab til, hvad der foregår. Vi ved, at der er forelagt et par forslag til opbygning af et forsvar, men disse forslag har ikke været egnet til behandling i kommissionen; vi har fået dem forelagt, men nogen drøftelse har ikke fundet sted, og vi afventer med interesse det tidspunkt, da der kommer et egnet forslag frem på kommissionens bord.

Jeg vil dog mene, at tidspunktet snart må være inde til, at der kan komme et sådant forslag, og jeg er fuldstændig klar over, at når det endelig kommer, vil forhandlingerne derom komme til at gå betydelig hurtigere og lettere, end tilfældet har været med de forhandlinger, vi hidtil har ført. Jeg er klar over, at tidspunktet vel ikke er så fjernt, da vi kan få et sådant forslag forelagt, efter at Danmark har tilsluttet sig Atlantpagten, og efter at ministeren har ligget på rejse til Washington, London og Paris og derved fået skitseret, hvad der skal forelægges. Jeg vil dog, som andre, gerne have lov til i denne forbindelse at spørge om visse ting.

Jeg vil således gerne have oplyst, om Atlantpagten og de forhandlinger, ministeren har deltager i, medfører en ændring af den hidtidige praksis også for de 4 måneder, som denne bemyndigelse kommer til at gælde